

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று பதினொன்று

வெளிப்படுத்தின விசுவாசப் புத்தகத்தின் முதலாம் ஐயோவில் அபூபக்கரின் தீர்க்கதரிசன முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தல்

Jeff Pippenger

2024-03-02

முதல் ஐயோவின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில், முகம்மதுவைத் தொடர்ந்து வந்த தலைவன் முகம்மதுவின் மாமனாராகிய அபூ பக்கர் அப்துல்லாஹ் இப்பனு அபி குஹாஃபா ஆவான். இவ்விடத்தில் நாம் அவனை அபூபக்கர் என்று குறிப்பிடுவோம். அவனும் முகம்மதுவும் முதல் நான்கு வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். முகம்மதுவுக்கு பிந்தைய முதல் இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர் அபூபக்கர் ஆவான்; அவன் தன் படைவீரர்களுக்கு அளித்த ஒரு கட்டளையை வரலாறு பதிவு செய்கிறது; அந்தக் கட்டளையே வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒன்பதாம் அதிகாரத்தின் நான்காம் வசனத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கட்டளை, மூன்றாம் ஐயோவின் வருகையின்போது ஆரம்பமான முத்திரையிடும் செயல்முறையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அதுவே ஏழாம் எக்காளமும், அதுவே மூன்றாம் தூதனின் வருகையும் ஆகும்.

ஐந்தாவது தூதன் எக்காளம் ஊதினான்; அப்பொழுது, வானத்திலிருந்து பூமியின்மேல் விழுந்த ஒரு நட்சத்திரத்தை நான் கண்டேன்; அவனுக்குப் பாதாளக்குழியின் திறவுகோல் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் பாதாளக்குழியைத் திறந்தான்; அப்பொழுது, ஒரு பெரிய உலையின் புகையைப்போல அந்தக் குழியிலிருந்து புகை எழுந்தது; அந்தக் குழியின் புகையினால் சூரியனும் ஆகாயமும் இருண்டுபோயின. அந்தப் புகையிலிருந்து வெட்டுக்கிளிகள் பூமியின்மேல் புறப்பட்டுவந்தன; பூமியிலுள்ள தேள்களுக்கு இருக்கிற வல்லமையைப்போல அவைகளுக்கும் வல்லமை கொடுக்கப்பட்டது. பூமியின் புல்லையும், எந்தப் பசுமையானதையும், எந்த மரத்தையும் அவைகள் சேதப்படுத்தக்கூடாது என்று அவைகளுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது; ஆனால், தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரையில்லாத மனிதர்களையே மட்டும் அவைகள் சேதப்படுத்தவேண்டும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 9:1-4.

வானத்திலிருந்து விழுந்த "நட்சத்திரம்" என்பது, கி.பி. 606 ஆம் ஆண்டு தனது ஊழியத்தைத் தொடங்கிய முகம்மது ஆவார். "சூரியனையும் காற்றையும்" இருளாக்கும் "புகை" எழும்பும்படி யாக "அடித்தளமற்ற குழியை" "திறக்க" முகம்மதுக்கு ஒரு "திறவுகோல்" கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் "வெட்டுக்கிளிகள்" தோன்றின; அவற்றுக்கு "தேள்களின்" வல்லமையைப்போல "வல்லமை" அளிக்கப்பட்டது. அந்தத் திறவுகோல், ரோமரின் இராணுவவலிமையின்பலவீனத்தை உண்டாக்கிய ஒரு

இராணுவப் போராயிருந்தது ; இதனால் இஸ்லாமியப் போராட்டத்தின் எழுச்சி சாத்தியமானது . அடித்தளமற்ற குழி என்பது , இஸ்லாமின் பிறப்பிடமான அரேபியாவைக் குறிக்கும் ஒரு சின்னமாகும்; மேலும் புகை, பூமி, முடிவதும்பரவி, வட ஆப்பிரிக்கா, தென் ஐரோப்பா, மற்றும் அரேபியாமுடிவதும் வெட்டுக்கிளிக்கூட்டங்கள் பரவிச்சூழும் அபிவிப்பியல்பகுதிகளைத்தன்வசப்படுத்தவிருந்த இஸ்லாம் என்னும் பொய்மதத்தைச் சூட்டிக்காட்டியது . வெட்டுக்கிளிகள் இஸ்லாமின் அடையாளச்சின்னமாகும்; மேலும் "வல்லமை" என்பது தீர்க்கதரிசனரீதியாக இராணுவவல்லமையைச் சூட்டுகிறது . அவர்களின் வல்லமை, எதிர்பாராதவிதமாகக் கொட்டும்தேள்களின் வல்லமையைப் போல இருக்கவேண்டியது . உரியாஸ்மிதிவ்வாறு கூறுகிறார்:

"வானத்திலிருந்து பூமியின்மேல் ஒரு நட்சத்திரம் விழுந்தது; பாதாளக் குழியின் திறவுகோல் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

"பாரசீக மன்னன் தன் கலைவல்லமையினதும் ஆட்சிசக்தியினதும் அதிசயங்களைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தபோது, மெக்காவின் ஒரு அறியப்படாத குடிமகனிடமிருந்து, முகம்மது தேவனுடைய அப்போஸ்தலன் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவனை அழைக்கும் ஒரு நிருபம் அவனுக்குக் கிடைத்தது. அந்த அழைப்பை அவன் நிராகரித்து, அந்த நிருபத்தை கிழித்தெறிந்தான். 'அப்படியே,' என்று அரபிய தீர்க்கதரிசி உரத்துக் கூறினான், 'தேவன் அந்த ராஜ்யத்தை கிழித்துப்போடுவார்; மேலும் கோஸ்ரோயீஸின் விண்ணப்பத்தை நிராகரிப்பார்.' கிழக்கிலிருந்த இவ்விரு பேரரசுகளின் எல்லையோரத்தில் நிலைபெற்றிருந்த முகம்மது, அவை ஒன்றையொன்று அழித்துக்கொள்ளும் முன்னேற்றத்தை மறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் கவனித்தான்; பாரசீகர்களின் வெற்றிகளின் நடுவிலும், இன்னும் அதிக ஆண்டுகள் கடப்பதற்குமுன், வெற்றி மீண்டும் ரோமரின் கொடிகளிடமே திரும்பிவரும் என்று முன்கூறத் துணிந்தான். 'இந்த முன்னறிவிப்பு வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் காலத்தில், அதன் நிறைவேற்றத்திலிருந்து இதற்கும் அதிகத் தூரத்தில் இருந்த வேறு எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் இருக்க முடியாது; ஏனெனில் ஹெராக்லியஸின் முதல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள், பேரரசின் நெருங்கிவரும் சிதைவையே அறிவித்தன.'..."

"கோஸ்ரோயஸ், ஆசியாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் இருந்த ரோமரின் ஆதிக்கப்பகுதிகளைத்தன் கீழ்ப்படுத்தினான். மேலும், அந்தக் காலத்தில் 'ரோமப் பேரரசு', கொன்ஸ்டாந்திநோப்பிளின் மதில்களுக்குள் மட்டுமே, அதனுடன்கி ரேக்கம், இத்தாலி, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றின் எஞ்சிய பகுதியும், மேலும் ஆசியக் கடற்கரையில்துமுதல்திரெபிசோந்துவரை இருந்த சிலகடலோர நகரங்களும்கூட உடையதாகக் கூறுக்கப்பட்டது . ஆறு ஆண்டுகளான அனுபவம், இறுதியில், பாரசீக அரசனை கொன்ஸ்டாந்திநோப்பிளைக் கைப்பற்றும் எண்ணத்தைத் துறக்கத் தூண்டியது ; அதற்குப்பதிலாக, ரோமப் பேரரசின் மீட்டித்தொகைக்குரிய ஆண்டு கப்பத்தைத்

தெளிவாக நிர்ணயி க்கச் செய்தது ,—ஆயி ரம் தாலந்து பொன், ஆயி ரம் தாலந்து வெள்ளி, ஆயி ரம் பட்டாடைகள், ஆயி ரம் கு தி ரைகள், மற்று ம் ஆயி ரம் கன்னியர்கள். ஹெராக்ளியஸ் இவ்வவமானகரமான நிபந்தனைகளில் கையொப்பமி ட்டான். ஆனால் கி ழக்கி ன் வறு மையி லி ரு ந்து அந்தச் செல்வங்களைச் சேகரிப்பதற்காக அவன் பெற்ற காலமு ம் இடவசதி யு ம், து ணிச்சலானது மாகவு ம் நம்பி க்கையி ழந்தது மாகவு ம் இரு ந்த ஒரு தாக்கு தலை ஆயத்தப்படு த்து வதி ல் வி டாமு யற்சி யு டன் பயன்படு த்தப்பட்டன.”

“பாரசீகத்தின் ராஜா அறியப்படாத சாரசேனியனை இகழ்ந்தான்; மெக்காவின் போலித் தீர்க்கதரிசியின் செய்தியையும் பரியாசப்படுத்தினான். ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சியே ஏற்பட்டிருந்தாலும், அது முகம்மதியத்திற்கோ, அல்லது ஒரு வஞ்சகத்தை ஆயுதத்தால் பரப்பிய சாரசேனியப் பிரசாரகர்களின் முன்னேற்றத்திற்கோ ஒரு வாயிலையும் திறந்திருக்காது; பாரசீகர்களின் மன்னனும், அவர்களுக்கிடையில் சீசர்களின் ராஜ்யங்களின் எஞ்சியவற்றைப் பங்கிட்டுக் கொண்ட ஆவர்களின் சாகனும் (அத்திலாவின் வாரிசு) அவற்றைப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அப்படியே. கோஸ்ரோயேஸே தானும் விழுந்துபோனான். பாரசீகமும் ரோமரும் ஆகிய மன்னராட்சிகள் ஒன்றின் வலிமையை ஒன்று சோர்வடையச் செய்தன. மேலும், பொய்த் தீர்க்கதரிசியின் கைகளில் ஒரு பட்டயம் வைக்கப்படுவதற்கு முன்பே, அவன் பயணத்தைத் தடுத்து அவன் வல்லமையை நசுக்கியிருப்போரின் கைகளிலிருந்தே அது அடித்து வீழ்த்தப்பட்டது.”

“ஸ்கிபியோ மற்றும் ஹன்னிபால் ஆகியோரின் நாட்களிலிருந்து, பேரரசின் விடுதலைக்காக ஹெராக்ளியஸ் நிறைவேற்றியதற்குச் சமமான துணிச்சலான முயற்சி எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அவர் கருங்கடல் வழியாகவும் அர்மேனியாவின் மலைகள் வழியாகவும் ஆபத்துகள் நிறைந்த தன் பாதையை ஆராய்ந்து முன்னேறி, பெர்சியாவின் இதயப்பகுதிக்குள் ஊடுருவிச் சென்று, மகா ராஜாவின் படைகளைத் தங்கள் இரத்தம் சிந்தும் தேசத்தைப் பாதுகாக்கத் திரும்ப அழைத்தார்.”

“அதிகாலை முதல் பதினொன்றாம் மணிவரை கடுமையாகப் போரிடப்பட்ட நினவேப் போரில், உடைக்கப்பட்டதோ கிழிக்கப்பட்டதோ ஆகியிருக்கக்கூடியவற்றைத் தவிர, பாரசீகர்களிடமிருந்து இருபத்தெட்டு கொடிநிலைகள் கைப்பற்றப்பட்டன; அவர்களுடைய படையின் மிகப் பெரிய பகுதி வெட்டிச் சிதைக்கப்பட்டது; மேலும், தங்களது இழப்பை மறைத்துக்கொண்ட வெற்றியாளர்கள், இரவைப் போர்க்களத்திலேயே கழித்தனர். அசீரியாவின் நகரங்களும் அரண்மனைகளும் முதல் முறையாக ரோமருக்காகத் திறக்கப்பட்டன.”

அந்த ரோமப் பேரரசர் தாம் சாதித்த வெற்றி க்கைப்பற்று தல்களினால் வலி மைப்படு த்தப்படவி ல்லை; அதே சமயத்தி ல், அதே வழி முறைகளினாலு ம், அரேபி யாவி லி ரு ந்து வந்த சராசேனர்களின் பெருங்கூட்டங்களு க்கு —அதேபி ரதேசத்தி லி ரு ந்து புறப்படு ம் வெட்டு க்கி ளிகளைப்போல—அவர்கள் தமது பயணப்பாதையி ல் இரு ண்மையு ம் மயக்கமு மான மகம்மதி ய சமயக் கொள்கையைப் பரப்பி க்கொண்டபடி யே, பாரசீ கப் பேரரசையு ம் ரோமப் பேரரசையு ம் வி ரைவி ல்மு மு வது மாகமு டி க்கொள்ளு ம்படி ஒரு வழி ஆயத்தப்படு த்தப்பட்டது .

இந்த உண்மைக்கான இன்னும் முழுமையான எடுத்துக்காட்டை, மேற்கண்ட பகுதிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ள கிப்பனின் அந்த அதிகாரத்தின் இறுதிச் சொற்களைவிட மேலானதாக விரும்ப முடியாது.

"ஹெராக்லியஸின் கொடியின் கீழ் ஒரு வெற்றிகரமான இராணுவம் அமைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த இயல்புக்கு முரணான முயற்சி அவர்களின் வலிமையைப் பயிற்றுவித்ததற்குப் பதிலாக தீர்த்துவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. பேரரசர் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளிலோ எருசலேமிலோ வெற்றி கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தபோது, சிரியாவின் எல்லைப்பகுதிகளில் இருந்த ஓர் அறியப்படாத சிற்றூர் சாரசென்களால் கொள்ளையிடப்பட்டது; அதற்குத் துணையாக முன்னேறிய சில படைவீரர்களையும் அவர்கள் துண்டு துண்டாக வெட்டிக்கொன்றனர்,—இது ஒரு சாதாரணமும் அற்பமுமான நிகழ்வாகவே இருந்திருக்கும்; ஆனால் அது ஒரு மகத்தான புரட்சிக்கான முன்னோட்டமாக இருந்தது. இந்தக் கொள்ளையர்கள் முகம்மதின் அப்போஸ்தலர்கள் ஆவர்; அவர்களின் உன்மத்தமான வீரத் தன்மை வனாந்தரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டது; மேலும், தனது ஆட்சியின் கடைசி எட்டு ஆண்டுகளில், ஹெராக்லியஸ் பாரசீகர்களிடமிருந்து மீட்ட அதே மாகாணங்களையே அரேபியர்களிடம் இழந்தான்.

"வானங்களில் இல்லாத தங்கு மி டமு டைய வஞ்சகமு ம் வெறி யூ ட்டு ம் ஆவி யு ம்' பூ மி யி ல் வி டு வி க்கப்பட்டது . அளவி லாத பள்ளத்தைத் தீ ஒரு சாவி மட்டு மே தேவையாக இரு ந்தது ; அந்தச் சாவி சோஸ்ரோயஸி ன் வீ ழ்ச்சி யே ஆகு ம். மெக்காவி ன் பெயரறி யாத ஒரு கு டி மகனின் கடி தத்தை அவன் இகழ்ச்சி யு டன்கி ழி த்தெறி ந்தி ரு ந்த ஆனால் அவன் தனது 'மகி மையி ன் ஜ்வாலையி லி ரு ந்து 'எந்தக் கண்ணாலு ம் ஊடு ரு வி ப்பார்க்கமு டி யாத 'இரு ளின் கோபு ரத்தி ற்கு தாழ்ந்து வி மு ந்தபோது , மு கம்மதி ன் நாமத்தி ன் மு ன்னிலையி ல் சோஸ்ரோயஸி ன் பெயர் தி ட ரெனமறதி க்கு ள் செல்ல வேண்டி யதாகி யது ; மேலு ம் நட்சத்தி ரம் அஸ்தமி க்கு ம் வரையி ல் பி உதயி க்கக் காத்தி ரு ந்தது போலத் தோன்றி யது . சோஸ்ரோயஸ், தன் மு மு மையான தோல்வி யி ன்பி ன் மற்றும் ம் சாம்ராஜ்யத்தை இழந்தபி ன், கி .பி . 628-ஆம் ஆண்டி ல் கொலைசெய்யப்பட்டான்; கி .பி . 629-ஆம் ஆண்டு 'அரேபி யாவி ன் வெற்றி ' என்று ம் 'ரோமப் பேரரசு க்கு எதி ராக மு கம்மதி யர்களின் மு தல் போர்' என்று ம் கு றி க்கப்படு கி றது . 'ஐந்த

தூ தன் எக்காளம் ஊதி னான்; அப்பொழுது வானத்திலிருந்து பூமியின்மேல்விழுந்த ஒரு நட்சத்திரத்தைக் கண்டேன்; அளவிடாத பள்ளத்தின் திறவுகோல் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் அந்த அளவிடாத பள்ளத்தைத் திறந்தான்.' அவன் பூமியின்மேல்விழுந்தான். ரோமப் பேரரசின் வலிமை சோர்ந்து தீர்ந்தபோது, கிழக்கின் மகாராஜா தன் இருளின் கோபுரத்தில்கடலமாகக் கிடந்தபோது, சிரியாவின் எல்லைகளில் இருந்த பெயரறிவாத ஒரு சிறு ரின் கொள்ளையிடுதல். 'ஒரு வல்லமையுள்ள புரட்சியின் முன்னுரையாக' இருந்தது. 'அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களே முகம்மதின் அப்போஸ்தலர்கள்; அவர்களின் வெறி கொண்ட வீரத்தன்மை பாவைவனத்திலிருந்து வெளிப்பட்டது.'"

"அடித்தளமற்ற பள்ளம்.—இந்தச் சொல்லின் பொருள் கிரேக்க மொழியிலிருந்து அறியப்படலாம்; அது 'ஆழமான, அடியற்ற, மிக ஆழந்த' என்று வரையறுக்கப்படுகிறது; மேலும் அது எந்தப் பாழ்பட்ட, வெறிச்சோடிய, பயிரிடப்படாத இடத்தையும் குறிக்கலாம். அது பூமியின் ஆதிக் காலக் குழப்பநிலைக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆதி. 1:2. இச்சூழலில், அரேபியப் பாவைவனத்தின் அறியப்படாத பாழ்நிலப்பரப்புகளை இது பொருத்தமாகக் குறிக்கலாம்; அவற்றின் எல்லைகளிலிருந்தே வெட்டுக்கிளிகளின் திரள்களைப்போல சராசேனியரின் கூட்டங்கள் புறப்பட்டன. மேலும், பெர்சிய ராஜாவாகிய குஸ்ரோவின் வீழ்ச்சி, அடித்தளமற்ற பள்ளம் திறக்கப்பட்டதற்கான உருவகமாகச் சரியாகக் குறிப்பிடப்படலாம்; ஏனெனில் அது முகம்மதின் அனுசரர்களுக்கு தங்களுடைய இருள்மிக்க நாட்டிலிருந்து வெளியேறி, நெருப்பினாலும் பட்டயத்தினாலும் தங்கள் மயக்கமூட்டும் போதனைகளைப் பரப்புவதற்கான வழியை ஆயத்தப்படுத்தியது; அவர்கள் தங்கள் இருளை முழு கிழக்குப் பேரரசின் மேல் பரப்பிவிடும் வரையில்." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495–498.

ஐந்தாவது எக்காளமாகிய முதல் ஐயோ, ரோமுக்கு எதிராக இஸ்லாம் நடத்திய போரின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது; மேலும் ரோம் மற்றும் பாரசீகம் இடையிலான ஒரு போரையும் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது; அந்தப் போரில் ரோம் வெற்றி பெற்றதாயினும், அவ்வாறு செய்யும்போது தனது இராணுவ வலிமையை இஸ்லாமிய அதிகாரத்தின் எழுச்சியைத் தடுக்க முடியாத அளவுக்கு செலவிட்டது. முதல் ஐயோவும் இரண்டாம் ஐயோவும் கொண்டுள்ள தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகள், மூன்றாம் ஐயோவின் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன; ஆகையால் முதல் இரண்டு ஐயோக்களையும் மூன்றாம் ஐயோவின் வரலாற்றின் அடையாளங்களாக அறிதல் முக்கியமானது; ஏனெனில் அந்த வரலாறு, 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று ஆரம்பமான ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. முதல் மூன்று வசனங்களில் முகம்மது மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குப் பின், நான்காம் வசனம் முகம்மதுக்குப் பிந்தைய முதல் தலைவரான அபூபக்கரை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

பூமியின் புல்லையாவது, எந்தப் பசுமையான பொருளையாவது, எந்த மரத்தையாவது அவர்கள் சேதப்படுத்தக்கூடாது என்று அவர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டது; ஆனால் தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரை இல்லாத மனிதர்களையே மட்டும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 9:4.

அபூபக்கரின் ஆணை, அக்காலத்தில் ரோமப் பிரதேசங்களில் இருந்த இருவகை ஆராதகர்களுக்கிடையில் இஸ்லாமிய போர்வீரர்கள் வேறுபாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது. ஒரு வகையினர் கத்தோலிக்கர்; அவர்களுள் சில சமயத் துறவிக்கழகத்தினர் தமது தலையின் பின்பகுதியை முற்றாக மழித்துக் கொண்டார்கள் (டான்சர்), மேலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையைக் கடைப்பிடித்தார்கள். மற்றொரு வகையினர் ஏழாம் நாள் சப்தாவைக் கைக்கொண்டவர்கள்; சப்தா தேவனுடைய முத்திரையாகும்.

“மகம்மதின் மரணத்திற்குப் பின், கி.பி. 632-இல் அபுபெக்ர் அவருக்குப் பின்வந்து தலைமையைக் கொண்டார்; தன் அதிகாரத்தையும் ஆட்சியையும் முறையாக நிலைநிறுத்தியவுடன், அவர் அரேபியக் கோத்திரங்களுக்குச் சுற்றறிக்கைக் கடிதமொன்றை அனுப்பினார்; அதிலிருந்து கீழ்வருவது ஒரு பகுதியாயுள்ளது:—”

“நீங்கள் கர்த்தருடைய போர்களில் போரிடும்போது, பின்வாங்காமல், ஆண்களைப் போல் தங்களை நிலைநிறுத்துங்கள்; ஆனால் உங்கள் வெற்றி பெண்களினதும் பிள்ளைகளினதும் இரத்தத்தால் களங்கப்படாதிருக்கட்டும். எந்தப் பனைமரங்களையும் அழிக்காதீர்கள்; எந்தத் தானிய வயல்களையும் எரிக்காதீர்கள். எந்தக் கனிமரங்களையும் வெட்டாதீர்கள்; உண்ணுவதற்காக நீங்கள் கொல்லுகிறவற்றைத் தவிர, கால்நடைகளுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாதீர்கள். நீங்கள் எந்த உடன்படிக்கையையாவது அல்லது ஒப்பந்தப் பிரமாணத்தையாவது செய்யும்போது, அதில் உறுதியாக நிலைத்திருங்கள்; உங்கள் வார்த்தைக்குச் சத்தியமானவர்களாயிருங்கள். நீங்கள் செல்லும் வழியில், மடங்களுக்குள் ஒதுங்கி வாழும் சில சமயத்தாரைக் காண்பீர்கள்; அவர்கள் அந்த முறையில் தேவனுக்குச் சேவை செய்ய எண்ணிக்கொள்கிறார்கள்; அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்; அவர்களையும் கொல்லாதீர்கள், அவர்களுடைய மடங்களையும் அழிக்காதீர்கள். மேலும், சாத்தானின் சபைக்குச் சேர்ந்த இன்னொரு வகையான மக்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவர்களுக்குத் தலைமுடி மண்டையோட்டின் நடுப்பகுதியில் சவரம் செய்யப்பட்டிருக்கும்; அவர்களின் மண்டையோட்டுகளைப் பிளந்து விடுவதில் உறுதியாக இருங்கள்; அவர்கள் முகம்மதியர்களாக மாறுகிறவரை அல்லது கப்பம் செலுத்துகிறவரை அவர்களுக்கு எந்த இரக்கமும் காட்டாதீர்கள்.”

“மனிதநேயமிக்க கட்டளைகள், கொடூரமான ஆணையைப் போலவே அத்தனை விழிப்புடனும்துக்கமான கீழ்ப்படிதலுடனும்து

கடைப்பிடிக்கப்பட்டன என்று தீர்க்கதரிசனத்தி லோவரலாற்றி லோ சொல்லப்படவி ல்லை; ஆனால் அவ்வாறே அவர்களுக் க் கட்டளையி டப்பட்டது .மேலும், சராசேனரின் எல்லாப் படைகளுக் கும் ஆணைகளை அறிவிப்பது கடமையாக இருந்ததலைவர்களுக் கும் அபூபெகர் அளித்ததாகக் கிப்பன்பதிவு செய்துள்ள அறிவுறுத்தல்கள், மேற்கூறியவையே மட்டுமே. அந்த ஆணைகள், முன்னறிவிப்போடு ஒத்தவகையி ல்வேறுபடுத்திக்காட்டுகின்றன; மாம்சமுள்ள மனிதனுடைய ஆணையைவிட உயர்ந்த ஒரு ஆணைக்குப் பரிச்சயமானதோடு ம்நேரடியானதோடு ம்கீழ்ப்படிந்து கலீபாதாமே நடந்து கொண்டிருந்தாரோ எனத்தோன்று ம் அளவுக்கு .மேலும், இயேசுவின் சமயத்துக்கு எதிராகப் போரிடவும், அதன்பதிலாக முகம்மதியத்தைப் பரப்பவும் புறப்பட்டுச் செல்லும் அந்த நேரத்திலேயே, அவர் சொல்லுவார் என்று இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தலி ல்முன்னறிவிக்கப்பட்டிருந்தவார்த்தைகளையே அவர் மறுபடியும் உரைத்தார்.”

“அவர்களின் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரை.—7:1-3
அதி காரத்தைச் சார்ந்த விளக்கங்களில், தேவனுடைய முத்திரை என்பது நான்காம் கட்டளையி ன் சப்தமே என்று நாம்காட்டியுள்ளோம்; மேலும் இப்பொழுதைய ஏற்பாட்டுக்காலமெங்கும் உண்மையான சப்தத்தை ஆசரித்தவர்கள் இருந்துவந்துள்ளனர் என்பதைக் குறித்து வரலாறு மௌனமாயி ல்லை. ஆனால் இங்கே அநேகரிடத்திலிவ்வினா எழுந்துள்ளது : அக்காலத்தில்தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரையைக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதர் யாவர்? அதனால் அவர்கள் முகம்மதிய ஒரு குழுவையிலிருந்து எவ்வாறு விலக்கப்பட்டா வாசகர், முன்னரே சுட்டிக்காட்டப்பட்ட இவ்வுண்மையை நினைவி ல் கொள்ளட்டும்: இந்த ஏற்பாட்டுக்காலமெங்கும் தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரையைக் கொண்டிருந்தவர்கள், அதாவது உண்மையான சப்தத்தை அறிவோடு ஆசரித்தவர்கள், இருந்துவந்துள்ளனர்; மேலும் தீர்க்கதரிசனம் வலியுறுத்துவது என்னவெனில், இந்தப் பாழாக்கும்துருக்கிய வல்லமையி ன்தாக்குதல்கள் அவர்கள்மேல் அல்ல, வேறொரு வகுப்பினர்மேலே செலுத்தப்பட்டன என்பதையு ம் அவர்கள் மேலும் கருதட்டும். இவ்வாறு இந்த விஷயம் எல்லா சிரமங்களிலிருந்து மீட்டுவிக்கப்படுகிறது ; ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் உண்மையிலவலியுறுத்துவது இதுவே. உரையிலுள்ள ஒரு வகுப்பினரே நேரடியாகக் கண்ணிற்படுத்தப்படுகின்றனர்; அதாவது, தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரையிலலாதவர்கள்; தேவனுடைய முத்திரையைக் கொண்டிருப்போரின் காக்கப்படுதல் என்பது மறைமுகமாக மட்டுமே உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது . அதன்படி, சராசேனர்கள் தங்கள் வெறுப்பின் இலக்குகளின்மேல் வரவழைத்த எந்தத்துன்பங்களிலும் இவர்களில் யாரும்கிணர் என்று வரலாற்றிலிருந்து நாம் அறியவில்லை. அவர்கள் வேறொரு வகை மனிதருக்கு விரோதமாகவே அதி காரமளிக்கப்பட்டிருந்தனர். மேலும், இந்த வகை மனிதர்மேல் வரப்போகு ம் அழிவு, மற்ற மனிதர்களின்

காக்கப்படு தலு டன்மாறு படு த்தி க்காட்டப்படவி ல்லை; பூ மி யி ன் கனிகளு ம்பசு மையு ம்காக்கப்படு வது டனேமட்டு மேஅது மாறு படு த்தி க்காட்டப்படு கி றது ; ஆகையால், "பு ல்லையு ம், மரங்களையு ம், எந்தப் பச்சையான பொரு ளையு ம் சேதப்படு த்தாதி ரு ங்கள்; ஆனால் ஒரு கு றி ப்பி ட்ட வகை மனிதரை மட்டு ம்சேதப்படு த்து ங்கள்" என்கி றது . இதன் நிறைவேற்றத்தி ல், இவ்வகைப் படைகள் வழக்கமாக அழி த்து வி டு ம்பொரு ள்களாகி ய இயற்கையி ன்மு கத்தையு ம் அதன் உற்பத்தி களையு ம் வி ட்டு வி டு ஆக்ரமி ப்பு இராணு வத்தி ன்வி சி த்தி ரமான காட்சி யை நாம் காண்கி றோம்; மேலு ம், தங்கள் நெற்றி களில் தேவனு டைய மு த்தி ரையி ல்லாத அந்த மனிதரைச் சேதப்படு த்து மாறு தமக்கு க் கொடு க்கப்பட்ட அனு மதி யி ன்படி , சாத்தானின் ஜெபஆலயத்தைச் சேர்ந்த, மழி க்கப்பட்ட உச்சி த்தலையு டைய ஒரு சமயக்கு மு வி னரின் மண்டையோட்டு களைப் பி ளந்ததையு ம்காண்கி றோம்."

"இவர்கள் சந்தேகமின்றி துறவிகளின் ஒரு வகுப்பினராயிருந்தார்கள், அல்லது ரோமன் கத்தோலிக்கச் சபையின் வேறு ஏதோ ஒரு பிரிவாயிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு எதிராகவே முகம்மதியரின் ஆயுதங்கள் திருப்பப்பட்டன. மேலும், தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய முத்திரை இல்லாதவர்கள் என்று இவர்களை வர்ணிப்பதில் ஒரு விசேஷமான பொருத்தம், திட்டமெனக் கூட இல்லாவிட்டாலும், இருக்கிறது என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது; ஏனெனில் உண்மையான சப்தத்தை நீக்கி, அதன் இடத்தில் போலியான ஒன்றை நிறுவுவதன் மூலம், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திலிருந்த முத்திரையைப் பறித்துச் சென்றிருக்கும் சபையே அதுவாகும். மேலும், அபூபெக்ர்தன் அனுசரர்களுக்கு தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்ட அந்த நபர்கள் தேவனுடைய முத்திரையை உடையவர்களாயிருந்தார்கள் என்றும், அல்லது அவர்கள் அவசியமாக தேவனுடைய ஜனங்களை அமைத்தவர்களாயிருந்தார்கள் என்றும், தீர்க்கதரிசனத்திலிருந்தோ சரித்திரத்திலிருந்தோ நாம் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் யார், எந்தக் காரணத்தினால் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் குறித்து, கிப்பனின் குறைவான சாட்சியம் எங்களுக்கு அறிவிப்பதில்லை; மேலும் அதை அறிந்து கொள்ள எங்களுக்கு வேறு வழிகளும் இல்லை. ஆனால் தேவனுடைய முத்திரை உடையவர்களில் ஒருவரும் தொந்தரவு செய்யப்படவில்லை என்றும், அதனைத் தெளிவாக உடையிராத மற்றொரு வகுப்பினரோ பட்டயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்றும் நம்புவதற்கு எங்களுக்கு எல்லா காரணங்களும் உள்ளன; இவ்வாறு தீர்க்கதரிசனத்தின் குறிப்புகள் போதுமான அளவில் நிறைவேறுகின்றன." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500-502.

மு கம்மது இறந்தபி ன், அபூ பக்கர் மு கம்மது வி ன் அனு சரர்களை ஒரு ஆட்சி யாக ஒரு ங்கி ணைத்தார்; ஆகையால் அவர்கள் வரலாற்றி ல் வேறு பட்ட இரு நபர்கள் ஆனபோதி லு ம், ஒன்றாகக் கரு தப்பட்டால்,

அவர்கள் மு தல் ஐயோவு க்கு ரிய இஸ்லாமி ன் சாட்சி யி ன் தொடக்கத்தை
பிரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி ன்றனர்; மேலு ம் மு தல் ஐயோவி ன் வரலாறு
அடையாளப்படு த்து ம் வரலாற்று நபர் மு கம்மது ஆவார்.

இரண்டாம் ஐயோவின் வரலாற்றின் தொடக்கத்தில், முகம்மது இரண்டாம்
1453 ஆம் ஆண்டில் கொன்ஸ்டான்டினோப்பிளை வெற்றி கொண்டான். 1449
ஆம் ஆண்டில், இஸ்லாமை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய நான்கு தூதர்கள்
விடுவிக்கப்பட்டனர். முதல் ஐயோவின் தொடக்கமும் முடிவும் முறையே
முதல் மற்றும் இரண்டாம் முகம்மதினால் குறிக்கப்படுகின்றன.
தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, முதல் ஐயோவின் வரலாற்றின் தொடக்கமும்
முடிவும் அல்பாவும் ஒமேகாவும் என்ற கையொப்பத்தைத் தாங்குகின்றன.

இரண்டாம் ஐயோவின் தொடக்கத்தில், பின்னர் அவிழ்த்துவிடப்பட்டு
அதன் பின் 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இஸ்லாமை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நான்கு தூதர்களைப் பற்றிய ஒரு காலத்
தீர்க்கதரிசனம் அடங்கியுள்ளது. அந்தக் கட்டத்திலிருந்து 1844 அக்டோபர்
22 வரை, ஒருநூற்று நாற்பத்து நாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடுதல்
சித்தரிக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் ஐயோவின் தொடக்கம் இஸ்லாமின்
அவிழ்த்துவிடுதலைக் குறிக்கிறது; அதன் முடிவு இஸ்லாமின்
கட்டுப்படுத்தப்படுதலைக் குறிக்கிறது. முதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோ
இரண்டிற்கும், அவற்றின் தொடக்கங்களை அவற்றின் முடிவுகளோடு
இணைக்கும் துல்லியமான தீர்க்கதரிசனச் சுட்டிக்குறிகள் உள்ளன.

மூன்றாவது ஐயோவை அடையாளம் காணும் பொருட்டு, முதல் இரண்டு
ஐயோக்களும் “வரி மேல் வரி” என ஒன்றின் மேல் ஒன்று பொருத்தப்பட
வேண்டும். இஸ்லாமின் முதல் இரண்டு சாட்சிகளால்
அடையாளப்படுத்தப்படும் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்புகளில் ஒன்றாவது, அவை
ஆல்பாவும் ஒமேகாவும் என்ற கையொப்பத்துடன் தொடக்கத்தையும்
முடிவையும் குறிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியை
பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன என்பதாகும். அவற்றுக்கு இரண்டாம்
நிலை கையொப்பமும் உண்டு; ஏனெனில் முதல் ஐயோவின் தொடக்கம்
தேவனுடைய ஜனங்களின் முத்திரையிடுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது;
அதுபோல இரண்டாவது ஐயோவின் முடிவும் தேவனுடைய ஜனங்களின்
முத்திரையிடுதலை அடையாளப்படுத்துகிறது.

மூ ன்றாவது ஐயோ, வெளிப்படு த்தல் பதி ன்மூ ன்றி ன்பூ மி மி ரு கத்
இஸ்லாம் தி டி ரெனவு ம் எதி ர்பாராதவி தமாகவு ம் தாக்கி யபோது வந்தது
இதனால் மு த்தி ரையி டு ம் காலம் தொடங்கி யது . ஒரு இலட்சத்து
நாற்பத்து நான்கு ஆயி ரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு தல், வி ரைவி ல்
வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ல் மு டி வடைகி றது ;
மதவி லகு தலு க்கான பதி லாக, தேசி ய மதவி லகு தலைத் தொடர்ந்து தே
நாசம் வரு கி றது . பு றஜாதி ரோமு ம் பாப்பரசு ரோமு ம் மு ன்மாதிரி
காட்டப்பட்டது போல, தேசி ய நாசம் தேவனு டைய எக்காளத்
தீ ர்ப்பு களினால் நிறைவேற்றப்படு கி றது . அந்த மூ ன்று ஐயோக்களு ம்

எக்காளங்களே ஆகு ம். மூ ன்றாவது ஐயோவி ன் இஸ்லாம், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேரின் மு த்தி ரையி டு ம் காலம் மு டி வடை வேளையி ல், வி ரைவி ல் வரவி ரு க்கு ம் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி போது , அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களில், மீ ண்டு ம் தி டீ ரெனவு ம் எதி ர்பாராதவி தமாகவு ம் தாக்கு ம். அந்த காலம், மு தல் ஐயோவி ன் ஆரம்பக் காலத்தி னாலு ம், இரண்டாவது ஐயோவி ன் மு டி வு க் காலத்தி னாலு ம் மு ன்மாதி ரியாகக் காட்டப்பட்டி ரு க்கி றது .

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்ந்து மேற்கொள்வோம்.

எகிப்தியஸ்திரீயான ஆகார் ஆபிரகாமுக்கு பெற்றிருந்த மகனை சாராள் பரியாசம்பண்ணுகிறவனாகக் கண்டாள். ஆகையால் அவள் ஆபிரகாமை நோக்கி: இந்த அடிமைப்பெண்ணையும் அவளுடைய மகனையும் துரத்திவிடும்; இந்த அடிமைப்பெண்ணின் மகன் என் மகனாகிய ஈசாக்கோடே சுதந்தரவாளனாயிருக்கமாட்டான் என்றாள். இந்த வார்த்தை அவன் மகனைக் குறித்து ஆபிரகாமின் பார்வையில் மிகவும் துக்ககரமாக இருந்தது. அப்பொழுது தேவன் ஆபிரகாமை நோக்கி: அந்தப் பையனையும் உன் அடிமைப்பெண்ணையும் குறித்து அது உன் பார்வையில் துக்ககரமாக இருக்கக்கடவது இல்லை; சாராள் உனக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றிலும் அவள் சொல்லைக் கேள்; ஏனெனில் ஈசாக்கினாலே உனக்குச் சந்ததி என்று பெயரிடப்படும். ஆனாலும் அடிமைப்பெண்ணின் மகனையும் நான் ஒரு ஜாதியாக்குவேன்; ஏனெனில் அவனும் உன் சந்ததியாயிருக்கிறான் என்றார். அப்பொழுது ஆபிரகாம் அதிகாலையில் எழுந்து, அப்பத்தையும் ஒரு துருத்தி தண்ணீரையும் எடுத்து ஆகாருக்கு கொடுத்து, அவள் தோளின்மேல் வைத்து, பிள்ளையையும் கொடுத்து, அவளை அனுப்பிவிட்டான்; அவள் புறப்பட்டு போய், பெயேர்சேபாவின் வனாந்தரத்தில் அலைந்தாள். துருத்தியிலிருந்த தண்ணீர் தீர்ந்தபோது, அவள் பிள்ளையை ஒரு புதரின் கீழ் போட்டுவிட்டு, போய், அவனுக்கு எதிரே வில்வெடிகிடைவு அளவுக்கு தூரத்தில் உட்கார்ந்தாள்; ஏனெனில் அவள்: பிள்ளையின் மரணத்தை நான் காணாதிருப்பேனாக என்று சொன்னாள். இவ்வாறு அவள் அவனுக்கு எதிரே உட்கார்ந்து, சத்தமிட்டு அழுதாள். தேவன் அந்தப் பையனின் சத்தத்தைக் கேட்டார்; அப்பொழுது தேவதூதன் வானத்திலிருந்து ஆகாரை அழைத்து: ஆகாரே, உனக்கென்ன? பயப்படாதே; பையன் இருக்கும் இடத்திலே அவன் சத்தத்தை தேவன் கேட்டிருக்கிறார். எழுந்து, பையனைத் தூக்கி, உன் கையால் அவனைப் பிடித்துக்கொள்; நான் அவனைப் பெரிய ஜாதியாக்குவேன் என்றான். அப்பொழுது தேவன் அவள் கண்களைத் திறந்தார்; அவள் ஒரு நீருற்றைக் கண்டாள்; போய், துருத்தியைத் தண்ணீரால் நிரப்பி, பையனுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தாள். தேவன் அந்தப் பையனோடிருந்தார்; அவன் வளர்ந்து, வனாந்தரத்தில் குடியிருந்து, வில்லாளனானான். ஆதியாகமம் 21:9-20.